

Amtsforvaltere, kan bevirke, at Mænd i de forskellige Contoirer, især under Finantsministeriet og Indenrigsministeriet, som fortrinnsviis uddanne sig for disse Forretninger, kunde noget tidligere end ellers søge at komme bort, og derved vil for de yngre Contoirarbejdere et raske Avancement kunne finde Sted, end naar Bedkommende blive staaende indtil de blive Contoirchefer, for da kun at søge de allerførste Amtsforsvalterembeder.

At et saadant særligt Alderstillaag kunde vente at møde Rigsdagens Bifald, derpaa har jeg ogsaa noget stolt ved at tage Hensyn til den gunstige Bedømmelse, som Lønningen for Møntpersonalet, der var foreslaaet i det sidste Finantsforslag fandt. For Møntpersonalet var imidlertid Alders-Gageforbedringen foreslaaet saaledes, at Bedkommende efter et bestemt Antal Tjenesteaar kom paa en højere Gage, hvormod det for Amtsforsvalterne er foreslaaet paa samme Maade, som det ogsaa senere vil findes gjentaget i Forslaget om Soldvæsenets Lønning, relativt af Avancement, idet det kun er ved Vacance i en Alders-Klasse, at man skulde kunne rykke op dertil. Denne Afvigelse er fundet nødvendig fordi Personalet er meget talrigere. Dette viser sig allerede ved Amtsforsvalterne, men endnu mere ved det langt talrigere Soldvæsen, at det vil være næsten ugjortligt at holde Bog over Ancienniteten og dens Følge i den Forstand, at enhver enkelt Embedsmand og Betjent skulde i Forhold til sine Tjenesteaar, uden Hensyn til om Vacance indtraadte, have et bestemt Gagetillaag. Man har derfor fundet det hensigtsmæssigere her ved dette talrigere Personale at betinge Oprykningen til Alderstillaaget af, at et af de bestemte Alderstillaag netop blev ledig.

I § 6 omhandles de personlige Tillaag, som Billighed og hidtilværende Brug tale for at tilstaae de Amtsforsvaltere, som under det nærværende Lønningssystem have havt højere Indkomster, end der foreslaaes for Fremtiden. Men det vil tillige findes, at dette personlige Tillaag er foreslaaet beregnet, ikke efter hvad deres Indkomster efter Gjennemsnittet af en vis Aarvække have udgjort men efter hvad de have udgjort for Aaret 1849, og Grunden hertil er den, at en Deel af Amtsforsvalternes Lønning

maa betragtes paa en heel anden Maade end uvisse Indtægter. Det er efter min Overbeviisning urigtigt, naar det hidtilværende Pensjonsystem saavel som ogsaa andre hidtil brugte Beregninger, hvilket forøvrigt ogsaa jeg har fulgt ved Finantsforslaget for indeværende Aar, have stillet Amtsforsvalternes Skriverpenge i Klasse med uvisse Indtægter. Det er ikke uvisse Indtægter, mine Herrer! i den Forstand, hvori man tager „uvisse Indtægter“, at de nemlig kunne variere op og ned. Disse Skriverpenge kunne forsaavidt vel siges at være uvisse, som de kunne stige, men de kunne aldrig falde; de kunne kun forøges, ja det er næsten umuligt, at de ikke skulde forøges, og naar man vil tage enkelte Amtstuer for sig, saa kan det godtgjøres ved Sandsynlighedsberegning, hvorledes i Løbet af 10 Aar Amtsforsvalternes Skriverpenge nødvendigviis maae stige som en Følge af Selveiendoms Udbredelse, og denne Stigning staaer ingenlunde altid i Forhold til Forretningernes Forøgelse, saa at Amtsforsvalterne virkelig kunne siges at blive paa flere Steder brostholdne ved Skriverpengenes Ophævelse. Nu mener jeg vel ikke, at Amtsforsvalterne skulde have Krav paa Erstatning for *lucrum cessans*, at man skulde give dem et Vederlag for den Indtægtsforøgelse, som man ved en Sandsynlighedsberegning kunde komme til at udfinde, at Skriverpengene i Aarenes Løb ville afgive; men jeg mener, at Amtsforsvalterne have et fuldstændigt Rejsfærdigheds- og Billighedskrav paa, at dette deres personlige Tillaag kun beregnes efter det sidste beregnelige Aar, hvori de have nydt Skriverpenge, og dette Aar bliver da 1849. Aaret 1850 kan endnu ikke beregnes, og har derfor ikke kunnet posteres i Finantsloven, ellers vilde jeg have opført Aaret 1850; disse personlige Tillaag, som i Overensstemmelse med alle almindelige Regler her maatte vedtages som Gagetillaag, blive nemlig med deres samlede Sum at postere i Finantsloven, og derfor har jeg været nødt til at holde mig til Aaret 1849. Men jeg troer ogsaa at det maa erkendes, at man ikke gjør Ret og Skjel imod Amtsforsvalterne, naar man, istedetfor at lægge dette Aar til Grund, vil tage Gjennemsnittet af de sidste